

Hồi 37

Bí Mật Bảy Ngọn Tiểu Kỳ

C hưởng pháp mà Thất Kỳ Ngọc Long phát tác là tuyệt thức Chỉ Điện Di Sơn. Nếu ngọn Chỉ Điện Di Sơn do Ma Thần Cát Giã thi thố chỉ có sức mạnh khai sơn phá đỉnh, nhưng ngọn chỉ kinh do chính Thất Kỳ Ngọc Long thi triển lại có ánh sắc vàng rực. Ngọn chỉ đó như ánh cầu vồng tỏa sắc vàng nhấm thượng đẳng đối phương tập kích.

Sự kỳ ảo đó khiến Tiểu Vĩ, Quân Đạt lẫn Lỗ Trình đều ngỡ ngọn chỉ công của Thất Kỳ Ngọc Long là tia sét trời quất thẳng đến người vừa đoạt kỳ. Chính ý niệm đó nên ba người cùng liền tưởng người kia thế nào cũng bị chỉ pháp chế ra làm hai.

Chỉ pháp của Thất Kỳ Ngọc Long còn cách người đó độ một gang tay thì y đã dụng một thuật khinh thân kỳ tuyệt, đạp trên sắc chỉ mà thoát ra khỏi vùng công phá của chỉ pháp.

Ngọn chỉ đánh hụt đối phương, đánh luôn vào những bậc tam cấp bằng đá.

- Chát... xèo...

Phiến đá làm bậc tam cấp bốc khói, chứng tỏ nó đã bị ngọn chỉ điện sơn đốt cháy. Thấy hiện tượng đó ai cũng phải giật mình.

Thất Kỳ Ngọc Long nheo mày, buột miệng nói:

- Bát Quái Mê Tông Bộ.

Trong khi Thất Kỳ Ngọc Long nhả ra khinh pháp của người đoạt kỳ thì người đó đã trụ thân quất lớn:

- Dừng tay!

Giọng nói của Tuyết Trâm khiến Quân Đạt giật thót mình. Chàng nhìn nàng không chớp mắt.

Thất Kỳ Ngọc Long đối mặt với Tuyết Trâm. Y nhếch mép rồi gật đầu nói:

- Bát Quái Mê Tông Bộ của nha đầu khá lắm đó. Nếu không ngươi mất mạng rồi.

Thất Kỳ Ngọc Long nhún vai:

- Sao Lục Thái Mẫu không đến mà để cho một nha đầu sinh đến phó hội?

Tuyết Trâm nghiêm mặt nói:

- Đó là chuyện của Tiền Cung không liên quan đến lần hội kỳ này.
- Không liên quan đến là sao?

Tuyết Trâm dẫn đến một bộ. Nàng khẽ khoát tay, những ngọn tiểu kỳ vừa đoạt được cùng với năm ngọn tiểu kỳ khác nhập lại đủ một bộ bảy ngọn tiểu kỳ phẩm pháp lao xuống cấm trước mặt Thất Kỳ Ngọc Long.

Nàng nhìn Thất Kỳ Ngọc Long nói:

- Tiền bối có xem Tuyết Trâm này là người hội được thất kỳ không?

Thất Kỳ Ngọc Long nheo mày, ngẫm nghĩ một lúc rồi gật đầu:

- Bảy ngọn tiểu kỳ này từ tay người thoát ra, đúng nha đầu là người duy nhất hội tụ được Thất Kỳ Đoạt Mạng.

- Tiểu nữ nghe nói, bất cứ ai hội tụ được Thất Kỳ Đoạt Mạng thì được một cơ hội thỉnh cầu chủ nhân Thất Kỳ Đoạt Mạng?

Thất Kỳ Ngọc Long sa sầm mặt:

- Nha đầu biết cả điều đó nữa à?

- Nếu không biết thì Tuyết Trâm không liều lĩnh đến đây đoạt hai ngọn tiểu kỳ còn lại.

Thất Kỳ Ngọc Long liếc mắt nhìn qua Quân Đạt rồi quay lại Tuyết Trâm:

- Ta e điều nha đầu muốn thỉnh cầu đối với ta rất khó nói.

- Vậy thì Tuyết Trâm hội kỳ thật là vô ích. Nếu như vừa rồi Tuyết Trâm không tránh được tuyệt thức Chỉ Điện Di Sơn của tiền bối thì sao? Tuyết Trâm mất mạng vì một lời thề bội tín xảo ngôn.

Thất Kỳ Ngọc Long nạt lớn:

- Im mồm. Ngay cả Đại Bi thiền sư, phương trượng Thiếu Lâm cũng không dám nói với bản nhân những lời đó.

Tuyết Trâm mỉm cười:

- Đại Bi thiền sư không dám nói, bởi vì người chưa từng nghe tiền bối nói câu vừa rồi.

- Nha đầu đã nói như vậy, được, cơ hội đó người đang có, hãy nói ra đi!

Tuyết Trâm thở ra.

Nàng lạng người đến bên Quân Đạt.

Quân Đạt nhìn nàng:

- Trâm muội.

- Đừng gọi Tuyết Trâm là muội nữa.

Nàng nghiêm khắc nhìn Quân Đạt:

- Cái điều Quân Đạt muốn biết là gì?

- Muội tính hỏi ta để làm gì?

- Hãy nói cho Tuyết Trâm biết Quân Đạt muốn hỏi điều gì?

Quân Đạt bậm môi suy nghĩ rồi nói với nàng:

- Sư phụ nói, hội nhập được Thất Kỳ Đoạt Mạng tất sẽ biết được bí mật của thất kỳ. Và bí mật đó sẽ tìm ra thân thế Quân Đạt. Nhưng khi Quân Đạt biết được rồi sợ rằng sống sẽ không thấy mặt trời, chết không chốn chôn thân, ngược lại, Quân Đạt không rơi vào cảnh sống không thấy mặt trời, chết không chốn chôn thân thì giang hồ Trung Nguyên sẽ có màn máu chảy thành sông, thân chất thành núi.

- Là như vậy à?

Quân Đạt gật đầu.

Tuyết Trâm nhượng mắt nhìn chàng:

- Thế Quân Đạt có giữ ý niệm muốn biết không?

- Điều đó lúc nào cũng thôi thúc trong tâm tưởng Quân Đạt.

- Sông có nguồn, cây có cội, người phải có tông. Cái gì phải đến sẽ đến, cái gì không phải đến sẽ không bao giờ đến. Tìm về cội rễ là điều nên làm.

Tuyết Trâm nói xong, quay ngoắt lại Thất Kỳ Ngọc Long:

- Tiền bối sẵn sàng thực hiện điều Tuyết Trâm yêu cầu chứ?

- Ta không muốn là kẻ bội tín.

- Thế thì Tuyết Trâm nói ra điều thỉnh cầu đó đây. Cái điều mà Tuyết Trâm thỉnh cầu cũng chính là tâm niệm của Hàn Quân Đạt.

Đôi chân mày của Thất Kỳ Ngọc Long cau hấn lại. Vẻ mặt lão hiện lên những nếp nhăn chứng tỏ lão đang suy nghĩ tột cùng.

Thất Kỳ Ngọc Long hỏi ngược lại Tuyết Trâm:

- Nha đầu, sao ngươi không đề nghị ta truyền thụ công lực và các tuyệt chiêu võ công cho ngươi, hay đề nghị ta giúp Tiên Cung của Lục Thái Mẫu độc bá giang hồ?

- Những điều mà tiên bối gợi ý, rất tiếc tiểu nữ lại không màng đến.

- Thế ngươi không sợ khi bản nhân nói ra điều Quân Đạt muốn biết rồi chính tay ta sẽ kết liễu mạng sống của gã và ngươi à?

- Nghe một lời, chùn một bước thì đâu thể đứng trong trời đất.

Thất Kỳ Ngọc Long thở dài một tiếng. Lão quay lưng chấp tay đi thẳng vào gian nhà rộng. Vừa vào trong gian nhà rộng, Thất Kỳ Ngọc Long khẽ rũ ống tay áo bạch y. Một hấp lực cuộn cuộn thoát ra gom hết bảy ngọn tiểu kỳ vào tay lão.

Thất Kỳ Ngọc Long ghim những ngọn tiểu kỳ đó lên từng cổ quan tài.

Thấy hành động kỳ lạ của Thất Kỳ Ngọc Long, Quân Đạt và Tuyết Trâm nhìn lão không chớp mắt.

Lão quay lại đối mặt với Tuyết Trâm:

- Nha đầu và Quân Đạt vào trong này đi.

Quân Đạt nhìn Tuyết Trâm. Hai người cùng bước vào gian nhà rộng.

Quân Đạt nghĩ thầm:

- "Trong phạm vi chưa tới mười trượng vuông, nếu như Thất Kỳ Ngọc Long muốn sát hại hai người thì dễ hơn lấy đồ trong túi".

Mặc dù nghĩ vậy nhưng Quân Đạt vẫn giữ vẻ mặt bình thản cùng Tuyết Trâm bước vào gian nhà đó. Hai người đứng đối mặt với Thất Kỳ Ngọc Long.

Quân Đạt và Tuyết Trâm dù đã chuẩn bị tinh thần đối phó với chủ nhân Thất Kỳ Đột Mãng, nhưng khi chạm vào tinh thần sáng ngời của Thất Kỳ Ngọc Long, hai người vẫn cảm nhận xương sống của họ lạnh giá bởi sát nhãn khủng bố.

Trong khi Quân Đạt và Tuyết Trâm bước vào gian nhà rộng thì tất cả những người còn lại đều đứng ngoài, chỉ đưa mắt quan sát họ mà thôi.

Trong những người đang thị chúng đó thì Thường Luân là người nôn nóng nhất, nên hai tay y cứ nhúch nhích, mặt thì trang trọng cực độ, cứ như y đang tập trung tất cả tinh thần nhĩ để cố nghe những gì mà Thất Kỳ Ngọc Long sắp nói.

Thậm chí y cũng tự rửa mình và trách Bạch Hạc Tiên Tử hồ đồ. Nếu y là kẻ hội kỳ thì sẽ bắt Thất Kỳ Ngọc Long truyền thụ võ công và giúp y độc bá thiên hạ rồi.

Thường Luân nhủ thầm:

- “Bạch Hạc Tiên Tử cũng chỉ là kẻ thường tình nữ nhi. Hừ, thật tiếc cho ả”.

Bất giác, Thường Luân nhếch mép cười mỉm bởi trong tâm tưởng của gã vừa lóe lên một ý tưởng. Một ngày nào đó Tuyết Trâm sẽ rơi vào cảnh ngộ như Á Tiên hoặc Y Lan mà thôi.

Chính ý nghĩ đó khiến y buột miệng thốt lên:

- Vô độc bất trượng phu.

Vô hình trung câu nói thầm của Thường Luân lại lọt vào tai Ma Thần Cát Giã.

Lão ma quay ngoắt sang nhìn gã, nhỏ giọng hỏi:

- Người vừa nói gì vậy?

Thường Luân lắc đầu:

- Văn bối đâu có nói gì.

- Lão phu vừa nghe người nói vô độc bất trượng phu. Lão cũng đang thắc mắc tại sao võ công của người đột nhiên lại có được nội lực và tuyệt thức hải nội cuồng phong của lão ma Phong Tinh Cổ Thi?

- Lão tiền bối không còn nhận ra sự thực văn bối là đồ đệ của Phong Tinh Cổ Thi à?

- Dù người có là đồ đệ cung của lão thì lão cũng đâu có truyền võ công cho người, không những vậy, lại còn truyền cả nội lực. Điều này lạ lắm.

- Có gì lạ đâu, khi nào tiền bối gặp Phong Tinh sư phụ thì ắt biết thôi.

- Tất nhiên rồi, lão phu sẽ tự tìm hiểu.

Ma Thần Cát Giã quay lại gian nhà rộng.

Trong gian nhà rộng, Tuyết Trâm trân trọng từng lời hỏi Thất Kỳ Ngọc Long:

- Điều Tuyết Trâm muốn thỉnh giáo tiền bối là bí mật của Thất Kỳ Đoạt Mạng.

Thất Kỳ Ngọc Long nhìn Quân Đạt bằng cặp mắt bất nhẫn rồi quay lại Tuyết Trâm:

- Lão phu biết người thế nào cũng thỉnh giáo điều đó.
- Tiền bối có thể nói điều đó cho tiểu bối và Quân Đạt biết được không?
- Ta không cho các người biết thì mang tiếng xảo ngôn, bội ngữ sao? Nhưng dù các người có biết cũng chẳng làm gì được đâu.

Thất Kỳ Ngọc Long chỉ bảy ngọn tiểu kỳ:

- Ráp bảy tiểu kỳ lại thì có tấm họa đồ vào Tử Cung. Trong Tử Cung có bí mật về Vô Vi phái.

Tuyết Trâm nheo mày:

- Bí mật chỉ bấy nhiêu thôi sao?

Thất Kỳ Ngọc Long quay lại Quân Đạt:

- Mười lăm năm trước, ta và phụ thân của người...

Quân Đạt khẩn trương hỏi Thất Kỳ Ngọc Long:

- Thân phụ của văn bối là ai?
- Quỷ chủ Quỷ môn.

Quân Đạt tròn mắt:

- Quỷ chủ Quỷ môn là thân phụ của văn bối?

Thất Kỳ Ngọc Long gật đầu:

- Người biết như thế thôi, còn muốn biết thêm vì sao Quỷ môn tuyệt tích giang hồ thì vào Tử Cung mà tìm hiểu.

Quân Đạt nhìn bảy ngọn tiểu kỳ:

- Tại sao tấm họa đồ đó lại ở trong bảy ngọn tiểu kỳ?
- Thân phụ của người lưu lại và buộc ta phải chờ khi nào hội kỳ mới nói ra bí mật đó. Bây giờ ta nói rồi.

Quân Đạt thở dài một tiếng:

- Vậy Quân Đạt có thể lấy những ngọn tiểu kỳ đó chứ?
- Người muốn vào Tử Cung?

Quân Đạt gật đầu.

Thất Kỳ Ngọc Long hỏi Quân Đạt:

- Vì sao ngươi muốn vào?

Tuyết Trâm thay chàng trả lời.

- Quân Đạt muốn biết toàn bộ sự thật về lai lịch của mình.

- Muốn biết hay ngươi muốn trở thành độc chủ võ lâm?

Quân Đạt lắc đầu:

- Quân Đạt không có ý đó.

Thất Kỳ Ngọc Long bước lại mấy cỗ áo quan tước lấy từng lá tiểu kỳ rồi quay trở lại đứng đối mặt với Quân Đạt:

- Bản nhân rất tiếc phải trao những lá tiểu kỳ này cho ngươi. Có được những lá tiểu kỳ này để kết thành họa đồ vào Tử Cung, ngươi chẳng có may mắn đâu.

Thất Kỳ Ngọc Long vừa nói xong bất giác rung mình. Một giọt mồ hôi rịn ra ngay bên Thái Dương của y.

Thấy hiện tượng kỳ lạ đó, Quân Đạt và Tuyết Trâm không khỏi ngạc nhiên.

Quân Đạt nghĩ thầm:

- "Chẳng lẽ Thất Kỳ Ngọc Long giao tiểu kỳ cho mình xúc động đến độ phải rung mình và xuất hàn mồ hôi? "

Nghĩ như vậy nhưng Quân Đạt không nói ra.

Chàng thở dài nhìn Thất Kỳ Ngọc Long:

- Văn bối đa tạ tiền bối đã có lòng vì văn bối.

Thất Kỳ Ngọc Long khoát tay:

- Ngươi và nha đầu hãy đi đi!

Nghe Thất Kỳ Ngọc Long nói mà Quân Đạt lẫn Tuyết Trâm vẫn ngỡ mình nghe lầm.

Quân Đạt muốn hỏi, nhưng một lần nữa Thất Kỳ Ngọc Long lại xua tay:

- Ta bảo các ngươi đi thì cứ đi.

Quân Đạt và Tuyết Trâm nhìn nhau.

Quân Đạt thở dài rồi ôm quyền xá Thất Kỳ Ngọc Long:

- Văn bối cáo từ.

Chàng và Tuyết Trâm quay trở ra. Một lần nữa Quân Đạt và Tuyết Trâm lại ngạc nhiên khi thấy Thất Kỳ Ngọc Long tiễn họ ra đến bậc tam cấp. Lão đạo nhân nhìn qua một lượt Ma Thần Cát Già, Tích Lịch Bang, Lâm Diệp Tuyền. Đến cả Tiểu Vĩ lẫn Lỗ Trình cũng được Thất Kỳ Ngọc Long chú nhãn tới, duy có Thường Luân là lão không màng đến thôi.

Quân Đạt và Tuyết Trâm ra đến đồng gạch vỡ, vô tình chàng quay lại. Thất Kỳ Ngọc Long vẫn nhìn theo chàng và Tuyết Trâm.

Khi hai người vừa trở khinh thân thì nghe có tiếng chim hạc rúc trên bầu trời.

Tuyết Trâm khẩn trương:

- Quân Đạt, Thái Mẫu đã đến, mau nhanh chân lên.

Nghe giọng Tuyết Trâm có vẻ khẩn trương, chàng đoán Lục Thái Mẫu đang rất tức giận tìm Tuyết Trâm nên cùng nàng dụng luôn khinh thuật thượng đẳng thoát đi. Hai người như hai chiếc bóng lướt trên mặt đất lao đi vun vút.

Lúc bấy giờ ở khu khách điểm trấn Hàm Đàm, Lục Thái Mẫu từ trên mình Bạch Hạc Nhi lướt xuống. Thất Kỳ Ngọc Long đứng trên bậc tam cấp đứng nhìn Lục Thái Mẫu.

- o O o -